Idén közel 9 milliós beruházással gazdálkodnak a szegedi tsz-ek

Öntözőtelep bővítés — Új épületek és gépek a közös gazdaságokban

Szeged hat termelőszövetkezete jelentős beruházással bővíti, fejleszti gazdaságát idén is. Közel 8 és fél millió forintot tesz ki az az összeg, amelyből

építkeznek, gépeket és más felszereléseket vásárolnak a szegedi termelőszövetkezetek.

Az összeg nagyobb részét természetesen építkezésekre fordítják. Az 5 millió 900 ezer forintos építési beruházásból

1 millió 400 ezer forint jut az újszegedi Haladás Termelőszövetkezet öntözőtelepének bővítésére.

A tavaly 160 kataszteri holdon létesített öntözőtelepet újabb 100 kataszteri holddal bővítik idén.

Átmenő beruházásként összesen

2 millió 400 ezer forint költséggel befejezik az év első felében a Dózsa Tsz és a mihályteleki Új Élet Tsz egyenként 20 ezer férőhelyes csibenevelő-házainak építését.

Mindkét épületet a Szegedi Építőipari Vállalat dolgozói építik — most már megtoldott átadási határidővel. A késedelemnek az az oka, hogy máig sem sikerült kazánokat beszerezni a légfűtéses rendszerű csibegyárak számára, s késve érkeztek meg a szellőztető-légkondicionáló berendezés ventillátorai is.

A két nagy kapacitású csibenevelő ház építésének külön érdekessége az, hogy Magyarországon először létesítenek termelőszövetkezetek számára ilyen nagyméretű csibenevelő épületeket. Ezért a városi tanács mezőgazdasági osztálya a két csirkegyár elkészülte után tapasztalatcsere megszervezésére is gondol több megye termelőszövetkezeti vezetőinek részvételével. Ekkor a tsz-vezetők Szegeden a nagyüzemi csibenevelés módszereit tanulmányozhatják majd.

Persze ezek távolabbi tervek. A beruházás fennmaradó részéből,

mintegy 2 millió forintos költséggel bővítik még az év első felében a baktói Felszabadulás Tsz zöldséghajtató telepét.

Új blokkházak és szaporító üvegházak építésével befejezik május-június hónapban a város legnagyobb üvegházi kertészetének kialakítását, amely 1963-tól a Haladás Tsz szintén bővített öntözőtelepével együtt jelentősen megnöveli majd a város primőráru-exportját, tovább javítja majd Szeged lakosságának ellátását is.

Mintegy

1 millió 600 ezer forint értékű gépparkkal gazdagodnak idén a szegedi tsz-ek.

Két RS—09-es német gyártmányú traktort kap, megfelelő munkagépekkel az újszegedi Haladás Termelőszövetkezet. A baktói Felszabadulás Tsz gyorsütemű gépesítése szintén előbbre jut idén. Három román gyártmányú UTOS-traktort kapnak, ekékkel és pótkocsikkal. A Dózsa Tsz egy darab RS—09-es traktort, a Rózsa Ferenc Tsz 1 DT—413-as magyar lánctalpas traktort, a Táncsics Tsz 1 RS—09-es traktort és a mihályteleki Új Élet Tsz 1 RS—09-es és 1 DT—413-as traktort kap, a megfelelő munkagépekkel együtt.

Ezenkívül még körülbelül 400 ezer forintot fordítanak a tsz-ek egyéb felszerelések, munkaeszközök beszerzésére.

Kinek az érdekében „szőröznek”

a minőségi ellenőrök?

Sok igazság van abban, hogy a készáru az üzem névjegye. Újszegeden a szárazkikészítőben dolgozó minőségi ellenőröktől, a Mező Imre szocialista brigád tagjaitól hallottuk ezt a találó megállapítást.

— Ez a »névjegy« így nem mehet Pestre, a Ruggyantába — mondta egyikük s félrerakta az egész vég műszaki szövetet. A hibát feljegyezte, s ennek alapján később az okot is kiderítették. Vasárnapi takarítás után nem fúvatták le a szövőgépre rakódott port, és a szövőnő beleszőtte a poros pihét a szövetbe.

Hozzáértően

A brigád naplójában szokványos szöveg olvasható. Célunk a készáru pontos minőségi ellenőrzése, s védnökséget vállalunk a Ruggyantába menő áruk felett. Ez a bejegyzés semmivel sem mond többet, mint az üzem bármelyik brigádjának naplóbejegyzése. Ám ha valaki a brigád tagjai közül ismerteti munkájukat, megelevenednek a napló holt betűi. S látja az ember a komoly, felelősségteljes munkát, a kudarcokat, harcot és sikereket, amelyek leküzdésével, vagy amelyek árán e célratörő kis csoport befutott a siker első állomására, s elnyerte a szocialista címet.

Nem ők szövik a ponyvát, a műszaki szövetet, de a szállításra kész árukban már benne van az ő munkájuk, hozzáértésük, szakképzettségük, s tegyük hozzá, munkaerejük is. Mert bizony emelgetni kell itt a nagy, súlyos végeket. Súlyosak ezek még akkor is, ha egyik oldalról valamelyik férfi munkatárs ragadja meg a véget, hogy a vizsgálóasztal elé tegyék.

A meósok íratlan törvénye

Jó munkájukkal hozzájárultak az üzem jó hírnevéhez, hogy a gyárból kifogástalan termék kerüljön a feldolgozó üzemekbe. Kár az, ha rosszul dolgoznak a szövők, kivarrók, de ugyanígy, ha átsiklik a hibák felett a meós. Egész nap éber szemmel figyelik az előttük elfutó szövetet, s jelzik a hibát a végen, és jelzik a hibajegyzékben. Jelzik és vitáznak, mert sokszor vitázni kell a hibát vétőkkel. Úgy gondolják, inkább így tisztázzák a problémákat, s aztán szüntessék meg a hibákat, minthogy később a visszaküldött áru miatt fájjon a fejük.

Azt mondják, ez a meósok íratlan törvénye. Ezt a törvényt pedig vállalják a Mező Imre brigád tagjai. S tegyük hozzá, nemcsak a termékek minőségét ellenőrzik, hanem hozzájárulnak a hibák forrásainak feltárásához is.

„Hitelesítik a névjegyet“

Itt, a szárazkikészítőben lényegében a pontot teszik a készárura, »hitelesítik a névjegyet«. De csak akkor ütik rá a pecsétet, ha azt rendjén találják. Régi problémájuk például, hogy a technológia útján bepiszkolódik, olajozódik a szövet. Nem is mindig a szövet, hanem már a fonál. Legutóbb a nyersáru-átvételnél szűrte ki a meó a hibákat. A nylon szűrőszövetek lánc- és vetülékszálai olajosak voltak. Az export ponyvánál pedig a láncfonalak buggyosságát, lazaságát fedezték fel. S mindjárt keresték is az okot. Itt is érvényes az, hogy aki keres, az talál. A szövőgépnél bukott ki a hiba, amit a cérnázóban követtek el. Itt az egyik cérnázónő rossz módszerrel kötötte meg a csomót, s ez szövés közben szétcsúszott. Ez okozta a bajt. Ami pénzbe kerül, s amit a vállalat kasszájából fizetnek ki. A rossz csomókötés következtében hibásan szőtt végeket a meósok kénytelenek voltak exportra alkalmatlannak minősíteni. Az pedig itt sem közömbös, hogy a jó alapanyagból, jó vagy gyengébb minőségű áru készül.

Az ilyen meós-felfedezéseket többször nem jó szemmel nézik egyesek. Volt már, mikor odavágták, hogy minek kell annyit »szőrözni«. Azt is mondták, hogy történt ilyen hiba régebben is és mégsem volt baj. Ha ilyenkor nem engedtek a meósok, megtörtént, hogy vitát vita követett, de csak jó minőségű áru ment tovább. A meósok számára csak a jó munka ad örömet, jóleső, nyugodt érzést, nem pedig a tessék-lássék módon végzett szív nélküli munka. Csak így válhatnak a minőségi ellenőrök a vezetők és a munkások igazi segítőtársaivá.

Kulturális bizottságot alakítottak, újjászervezték a színjátszó csoportot

Fellendül a működevelők munkája Szeged Állomáson

A Szeged Állomáson új alapokra helyezték a kulturális munkát. Külön bizottság megalakítását kezdeményezte az állomáson székelő MSZMP MÁV gócponti vezetősége, mert belátta, hogy a különböző szolgálati főnökségek kulturális csoportjai egymástól függetlenül nem tudnak eredményesen dolgozni. Célul tűzték ki, hogy egységes működevelőgárdát alakítanak, amely komoly, egész estéket betöltő programmal szerepel majd, s méltóképpen tudja emelni a különböző csoportok művészi színvonalát is. A kulturális bizottságban egy-egy képviselőjével szerepel a Szeged Állomás, a fűtőház, a pályafenntartási főnökség, a szakszervezeti bizottság, a KISZ, valamint a Petőfi Sándor Művelődési Otthon.

Legyen-e tánccsoport?

A friss kezdeményezés máris érezteti hatását. A kulturális bizottság első összejövetele alkalmával a színjátszó csoport újjászervezését tűzték napirendre. Úgy döntöttek, hogy a 12—15 főből álló működevelő csoport létszámát tovább növelik, s minden lehető segítséget megadnak ahhoz, hogy színvonalas műsorokat produkáljanak. Tekintettel a különböző szolgálati elfoglaltságokra, a kulturális bizottság arra is gondolt, hogy az egyes színdarabokat kettős szereposztásban tanulják meg a színjátszók, hogy ne boruljon fel az előadás még akkor sem, ha valakit a szolgálati kötelessége elszólít az előadás napján.

Megvitatta a kulturális bizottság azt is, hogy a színjátszó csoport, ének- és zenekar, valamint képzőművészeti kör mellett van-e létjogosultsága egy népi tánccsoportnak, amelyet újonnan hívnának életre. A vélemények alapján végül is úgy döntöttek, hogy a népi táncosok várható produkciója és a működésükhöz biztosított anyagi támogatás nem lenne arányban. Egész évben mindössze egy-két alkalommal szerepelnének, ugyanakkor az oktatásukra legalább hatezer forintot kellene biztosítani. Ezért a pénzért — hangoztatták a kulturális bizottság tagjai — még akár az Állami Népi Együttest is meghívhatnák vendégszereplésre.

Marad tehát továbbra is a cél és a feladat: minden erővel segíteni, támogatni a színjátszó csoportot, az ének- és zenekart, valamint az eddig is nagyon szép eredményeket elért képzőművészeti kört. Ezeknek a csoportoknak már sokéves múltjuk van, s ez alatt az idő alatt bebizonyították, hogy komoly eredményeket is képesek elérni. Gondoltak arra is, hogy a színjátszó csoportból kinőhetnek jó szavalók, akik alapját képezhetik majd egy leendő irodalmi színpadnak.

Több segítséget!

A törekvés szép és nemes. Mire kell most vigyázni? Eddig is nemegyszer megtörtént már, hogy a különböző működevelő csoportok egy-egy szereplését, avagy továbbfejlődését úgynevezett objektív akadályok nehezítették. Több alkalommal előfordult például, hogy a színjátszók egyikét vagy másikát egy-egy sikeres szakvizsga letétele után hirtelen elhelyezték vidéki kisállomásra, s szinte egy csapásra megszűnt kapcsolata a csoportjával. Az ilyen esetek a lelkes fiatalok igyekezetét lelohasztották. A MÁV Igazgatóság III. osztály személyzeti csoportja például nem kér az elhelyezendőkről véleményt atekintetben, hogy a működevelő csoportban ki-ki mennyire tölt be aktív szerepet. Sok esetben meg lehetett volna oldani egy-egy új munkakör betöltését úgy is, hogy sem a szolgálati érdek, sem pedig a kulturális munka ne szenvedjen kárt. Nemrégiben például Borsodi János igazgató lépett közbe két nagyon aktív működevelő visszahelyezésének ügyében.

A szolgálati érdek elsődleges

Egyes szolgálati főnököktől több megértést és segítséget várnának a működevelő csoportok. Többek között úgy is, hogy látogatnák, megtekintenék szereplésüket, s ezáltal jobban tudnák értékelni társadalmi munkájukat, amellyel egyrészt gyönyörködtetést, művészi élvezetet, másrészt eszmei nevelést nyújtanak közönségüknek. Tévedés ne essék: továbbra is a szolgálati érdekek az elsődlegesek, de ha lehet, hangolják össze az egyes szolgálati vezetők beosztottjuk munkáját azzal a tevékenységgel, amelyet önként vállaltak önmaguk és mások művelődésének szolgálatában. Meglevő jelenség a MÁV-nál is, hogy a sportolók ügyéért sosem kell hadakozni senkivel, csak a kultúra munkásainak érdekeiért. A közös ügy pedig nem tesz kivételt és kivételezést senkivel. Miért lennének hát a kultúra munkásai a MÁV-nál is mostohagyermekek?

Lődi Ferenc

Olvasóink írják

Pillanatfelvételek a villamoson

Utaztam a villamoson, s egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy egyik asszony nyitott retiküljét a másik előtt tartotta, aki rúzsozni kezdte hamvas ajkát a tükörke előtt. A nyilvánosság előtti szépítkezést ne a villamosban intézzük el!

Mit szólnának a nők ahhoz, ha olykor egy-egy elkésett férfi a villamoson bőborotválkozna?...

*

Egy este a kalauz a jegyeket vizsgálta. Egy fiatal nő két szakaszt kért. A kalauz csodálkozott: a hölgy ugyanis egyedül volt. Erre hangzott el a következő magyarázat: »Bizonyára nem érti, de reggel nem maga volt ezen a kocsin szolgálatban. A nagy tumultusban akkor, vagy húszan nem váltottunk jegyet. Ezt a reggeli mulasztást pótolom«.

Pleskó András
Debreceni utca 12/b.

*

Egy diák háttal »nekifeküdt« a peronajtónak. Ez helytelen és tilos. A másik diák kiakarta nyitni az ajtót, a megálló előtt, de diáktársa nem engedte. Erre az előbbi diák erélyesen követelte az ajtó kinyitását, és a harmadéves kabátját ráncigálva, próbált helyet csinálni magának. Tolakodás kezdődött.

A peronon utazó rendőr — bár nem volt szolgálatban — felszólította a fegyelmezetlen gimnazistát: azonnal szálljon le. A diák engedelmeskedett és a rendőr figyelmeztette, máskor ilyen fegyelmezetlenkedést ne tanúsítson. Jogosan vonták felelősségre, de a másik fiút is rendre és tisztességre kellett volna oktatni.

Török Jenő
gimnáziumi tanuló
Tápé, Damjanich u. 40.

*

Idős, munkában elnehezedett néni nehezen lépve fájó lábaira, a tőle telhető sietséggel helyezkedett el a villamos egyik ülőhelyén. Már indult is a kocsi, a Nagyállomás előtti térről, s a kalauznő kérte a jegyek megváltását. A néni idegesen keresgélt a táskájában, egy százast húzott elő, s mire a kalauz hozzáért, bocsánatkérően magyarázta: »Ne haragudjon, édes, de otthon felejtettem a tárcámat, amiben az aprópénzt tartom. Szakaszt kérnék, nem tudom, bír-e visszaadni? Remélem, hogy tud, ne kelljen leszállnom...«

A kalauznőnek nem volt elég aprópénze a táskában. Az utasok is feszülten várták, mi lesz, amikor majd elhangzik a szokásos: »Tessék leszállni, mert nem tudok visszaadni«...

Ehelyett azonban a kalauznő a zsebébe nyúlt. Elővette pénztárcáját, kiszámolt 50 fillért, beletette a jegytáskába, majd kedves mosollyal szakította le a szakaszjegyet, s a következő szavak kíséretében nyújtotta át: »Tessék, néni. Betettem a sajátomból. Kölcsön. Majd megadja« — és ment tovább az utasok között...

Én nem voltam ott, de a néni, — nagyanyám: az ő elbeszélése alapján írtam le ezt a kedves esetet, amely február 12-én, kora délután, a 38-as villamoson történt.

Fekete Péter
VIII. osztályos
általános iskolai tanuló

Enyhítik a késő délutáni és esti bevásárlási gondokat

Hétköznap este 6-ig, szombaton délután 3-ig tartanak nyitva az iparcikk- és ruházati szaküzletek

Évek óta napirenden szereplő téma az üzletek nyitvatartási idejének rendezése. A háziasszonyoktól, a különböző műszakokban dolgozó nőktől, s természetesen a bevásárlásban részt vevő férfiaktól is érkezett *javaslatok, kérések és elgondolások alapján* az illetékes szervek kidolgozták a nyitvatartási idő hosszabb távra szóló rendezésének irányelveit.

A jövőben fokozottabb szerepet biztosítanak a nyitvatartási idő megállapításánál a tanácsoknak, amelyek a legjobban ismerik a helyi igényeket, körülményeket. Tehát ezentúl Szegeden *az általános nyitvatartási rendet a városi tanács, az egyes üzletek nyitvatartási idejét pedig a kerületi tanács határozza meg a szakszervezetek és kereskedelmi szervek bevonásával.*

Szegeden máris összehívták a kereskedelem vezetőit, a KPVDSZ Csongrád megyei bizottságának képviselőjét, valamint a kerületi tanácsok előadóit. A megbeszélések alapján megállapították, hogy sok olyan egyműszakos élelmiszerbolt van, amelyet könnyen és gazdaságosan át lehet állítani másfél- vagy kétműszakosra. A többségnél azonban Szegeden a helyesebb és indokoltabb az osztott műszakra történő áttérés. Éppen ezért a *lakosság kérésének megfelelően* Szegeden a kidolgozott tervek alapján az iparcikküzletek hétköznap ezentúl általában du. 6 óráig tartanak nyitva.

Sok problémát okozott a ruházati- és iparcikk-szaküzletek szombati korai bezárása. Ezért a jelenleg 2 órakor záró iparcikkboltok és ruházati szaküzletek rövid időn belül szombatonként három óráig állnak majd a közönség rendelkezésére. A jelenleg délután 5-ig nyitva tartó néhány üzlet továbbra is délután 5 óráig tart nyitva.

Tervezik az illetékesek azt is, hogy a vendéglők, éttermek hétköznap délutáni, továbbá szombati és vasárnapi nyitvatartását *meghosszabbítják*, a kisebb forgalmú délelőtti időszak rovására. A kereskedelmi osztály gondoskodik arról is, hogy a vasárnap nyitva tartó dohányboltok és a szegedi szállodák az eddiginél nagyobb választékban árusítsanak különböző ajándéktárgyakat, képes- és levelezőlapokat, apróbb népművészeti cikkeket.

Az országostól eltérően Szegeden *külön téli és nyári időszakra szóló nyitvatartási időt dolgoznak ki.* Előírják például, hogy a piacok környékén, így a Marx téren is reggel korábban nyissanak az üzletek.

Nagyszámú áruval szerepel iparunk a nemzetközi kiállításon

Több mint kétszáz vagont töltenek meg azok a magyar áruk, amelyeket az év első felében megrendezendő nemzetközi vásárok kiállításaira visz el a Magyar Kereskedelmi Kamara. *Lipcsében, Utrechtben, Milánóban, Páduában, Poznanban, Párizsban, Grazban, Göteborgban, Casablancában, Triesztben és Novoszibirszkben összesen több mint hétezer magyar gyártmánnyal, köztük iparunk számos újdonságával ismerkedhetnek meg a látogatók.*

Bemutatjuk Lipcsében és több más ipari kiállításon is az egyik új magyar találmányt, az olajregenerálót, amely a fáradt olajat 6—8 százalékos veszteséggel ismét felhasználhatóvá teszi.